

טענה לפיה יש להימנע מהרשעת עובד מדינה בשל חשש מפיטוריו – הנחיית המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים)

סיכום

להליך הפלילי ולהליך המשמעתי תכליות שונות, כאשר בכל הליך נשקלות אלה הרלוונטיות לו. בעוד שעיקר תכליתו של ההליך הפלילי היא עונשית, הרי שלהליך המשמעתי תכליות נוספות ובהן שמירה על אמון הציבור בשירות המדינה.

בפועל, פעמים רבות במסגרת הטיעון לעונש בהליך הפלילי, טוענים נאשמים שאם יורשעו הם יפוטרו, ומטעם זה הם מבקשים להימנע מהרשעתם.

אלא שפיטוריו של עובד מדינה שהורשע בפלילים אינם אוטומטיים, וקיים לעניין זה שיקול דעת לבית הדין למשמעת של עובדי המדינה. משכך, אין לקבל את הטיעון האמור ככזה שאמור להכריע בסוגיית ההרשעה.

בעבר, הייתה הנחיה לפיה תובע המטפל בתיק הפלילי, שנדרש להביע עמדה בדבר אפשרות חזרתו של הנאשם לעבודה בשירות המדינה, או בשאלה אחרת העשויה להשפיע על ההליך המשמעתי, יעשה זאת רק לאחר תיאום עם אגף המשמעת בשירות המדינה.

לאחר תיאום עם אנשי אגף המשמעת, הנחיה זו מבוטלת. תחת זאת אני מנחה, כי יש להתנגד לבקשות מטעם ההגנה להימנע מהרשעה מהטעם שהרשעה תוביל לפיטורי עובד המדינה. כאשר עולה טענה זו, יש להבהיר לבית המשפט כי סוגיית הפיטורין אינה נגזרת אוטומטית משאלת ההרשעה, אלא נתונה לשיקול דעת – הן של התביעה המשמעטית והן של בית הדין למשמעת – בהתאם לשורה של שיקולים הרלוונטיים לסוגיה זו. על כן, יש להותיר את סוגיית הפיטורין לשיקול דעתה של הערכאה השיפוטית המוסמכת לכך – בית הדין למשמעת של עובדי המדינה.

כמובן שאין בכך כדי למנוע בחינה של עילות אחרות הנוגעות לשאלת אי הרשעה של נאשם.